GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

“Si son roses, floriran”.

Opinió | 02/06/2010 | 12:14

Sinó fos per les roses, no es podria entendre aquets desgavell social i polític a nivell de Catalunya ...

Creia que el fet d'escriure, com fa alguns anys, en alguns diari i en aquest cas en un periòdic digital i prendre el compromís de fer-lo, seria el contingut i el fet de ser objectiu i conseqüentment coherent en l'escrit, el que em faria posar tota l'atenció. L’ informació la busco, i si es deixa, la trobo. L’atenció ja en poso sempre. El talent el suposem, i la coherència per fer una bona barreja, va amb mi mateix. Amb aquestes premisses, intento donar la meva visió dels fets que a vegades crec rellevants o només son una pura inventiva i a fe que gairebé sempre ho aconsegueixo amb més o menys encert, però sempre amb el respecte en vers a les persones, encara que a voltes amb cau alguna crítica negativa, però aquesta tampoc m'altera el cos, ni el ventre. Per que, compte, les coses del ventre sempre son punyeteres.

El cas és que des del dia, que el meu amic Guillem Plujà, em va demanar fer un article d'opinió a través d'aquest diari digital, van passar pel meu cap dues coses i alhora em van treure en certa forma el son, una d'elles va ser el títol genèric de la columna. Opino? Tots en tenim de opinions, som com el culs, tots en tenim un, però no tots hi tenim una rosa, llavores penseu: I si floreix la rosa?, Be, el que segueix ja ho sabeu... n’hi han tans que en porten una, varies o tot un jardí, oi?

Sinó fos per les roses, no es podria entendre aquets desgavell social i polític a nivell de Catalunya i de les ‘espanyes imperials. L‘l'altra cosa que amb voltava per el cap, va ser l’estil de l’article, és a dir, escriure amb un grau de serietat o donar-li una forma que pogués fer-me renéixer la meva vena humorística, aquesta que tots tindríem de dur dins, encara que de vegades al vida ens intenti donar puntades de peu, perquè certament,ara, no estem per a moltes conyes. Però tenim de pensar que malgrat tot, tots en aquesta vida estem de passada. Però l'actualitat sembla que mana i crec que havia de fer una reflexió i un repàs. Ja que aquets país sempre es mereix un repàs o dos i més seriosament -cosa dificil-, que de broma, parlar sobre la possibilitat d'acabar d'una vegada per sempre, amb les crisis.

Si, en aquest país Zapatero i les seves alumnes mes espavilades tenen solucions per tot. Poden acabar amb la famosa crisi, amb la nostra paciència o fer-nos entrar en una crisis de nervis que ens faci oblidar la crisi. O potser igual acabem ximples.

Fent un primer repàs vaig pensar: “S'ha acabat la lliga del meravellós futbol”. Malament. Però tot seguit amb venir al cap ‘La Roja’. Salvats per els pels. Mitja plantilla és del Barça “Anem bé i després vacances d’agost per tot Deu. Tan malament no anirem. Però no. Vaig fer un altre repàs.

Em va venir al cap, ‘els xecs regal per maternitat’, per allò de la proximitat. És a dir, el govern de Madrid dóna una ajuda per naixement d'un fill, o sigui una quantitat de calerons. Una mica d'alguna coseta és molt i en temps de crisi, inclòs es pot pagar amb aquests dinerons tot l'aixovar del nounat, crec que inclòs és d'agrair pel sofert ciutadà, si és que damunt els hi tenim de donar les gràcies.

Però ara resulta que després de les maleïdes retallades de sou dels funcionaris i la temptativa del govern de Zapatero d'allargar l'edat de jubilació als 67 anys, li ha tocat la retallada amb sec

als ‘xecs baby regal’. O sigui que en Zapatero, per estalviar-se mes calerons, li ha semblat una despesa abusiva i la retallada ha arribat fins i tot al futur ‘espanyolito’ o ‘catalanet’.

A partir del primer de gener de 2011, si l'autoritat i déu, no diuen el contrari i no hi ha ‘marxa enrere’, s'hauran acabat les prestacions de maternitat o de paternitat, tant ni fa l’ordre, ja que per a cobrar, és el mateix. És a dir, que s’haurà acabat ‘el bròquil’ ja que en Zapatero s'ha obstinat, primer a reduir, després a congelar, a pujar impostos de successió o de transmissió, etc i el que falta encara. I per fi s'ha decidit per la retallada amb sec, com a la barberia. Espero que en Pepe Montilla I ‘El Trist’, no prengui exemple i faci el mateix amb l'ajuda que dóna pel mateix concepte, des del govern de la Generalitat.

Gracies a Zapatero i a les seves genialitats, amb el rentament de mans de CiU, podrem veure com es va envellint la població, igual uns es moriran de fam, es tancaran negocis, la falta de treball i la falta de prestació d'atur no tindrà límits, i la manca d'ajuda familiar a molts altres el farà anar al carrer, per no poder pagar la punyetera hipoteca. Recordeu la morositat bancària i al nivell altíssim de robatoris als supermercats. Altres potser van al clot treballant més del que el seu cos pot aguantar, fins hi tot els caps de setmana fent ‘extres’ de cambrer, en cara que tinguin setanta anys o mes. A la entrada de les esglésies podem trobar algú demanant almoina i sent generosos rebrà una bufada de tramuntana.

Llavors podrem explicar als nostres nets, si sobrevivim, aquetes meravelles del govern Zapatero , com s'haurà carregat un país i de passada haurà reduït l'atur en un cinquanta per cent en dos anys, ja que molts hauran passat a millor vida, ¡Oh, la fam no perdona¡. Per ells és una manera com altra per a acabar amb la crisi. Però les desgràcies no acabaran aquí, no. La fam i la mala llet, acabarà amb el plaer més gustós, fins i tot el més barat, el més natural, el plaer més sa i vital d'una parella, ja que sabem que el ‘xec baby’ per el nadó, també haurà desaparegut, damunt que ja ara ho ja fem poc i malament i amb cara de mala llet, a veure qui és el maco que li diu a la dona: Què et sembla si aquesta nit busquem la parelleta? I cada principi d'any els mitjans informatius, es fan ressò del primer nadó nascut a les dotze i un minut de la nit i així busquen el primer ‘espanyolito’ de l'any i aquest surt al periòdic.

No vull veure la cara dels pares del primer nadó de l'hospital de Girona -per exemple- el primer de gener de 2011. Un poema. Aquest xicot naixerà sense el pa sota el braç i una clatellada. El pa se li haurà oblidat a la fleca “Elena Salgado - De la Vega i Cia”. Resumint i tirant-li una mica mes de pessimisme, perquè altra cosa no hi ha, s’acabaran totes les fotografies de nounats amb el seus pares a l’hospital, però a aquest pas i amb una política econòmica tan antisocial, la meitat dels espanyols, sent optimistes, sortirem retratats en els periòdics, però molt em penso que serà en la pàgina de les esqueles. Qui va dir que el govern no tenia mesures ‘anti crisis’? Eh?

Mort el gos s'acaba la ràbia. Espero estar equivocat. Espero que tinguem sort, però que ens enxampin confessats. Jo no vull pagar els plats trencats d'una mala política econòmica, ni sortir a la ‘foto’. Ja ho diu el meu cusi Vicenç: “Qui la fa la paga”. Surto molt malament a les fotos.

I a la tinc entès la Esperanza Aguirre donava una ajudeta als nadons i la va suprimir a poc a poc, per a no emprenyar massa, però per a compensar sembla ser, que ara dóna ‘xecs’ regal’ o petits descomptes per a subvencionar la compra d'un cotxe de gamma alta. Serà que el seu govern de Madrid, vol veure com els fills dels rics, es passegen pel ‘Carril Bus’ amb un Ferrari, per no desentonar. Jo totes aquestes paradoxes de la vida, quan són tan ‘solidàries’ i tan ‘socials’, no les entenc molt bé i als politics, molt menys i quan els acabo entenent, no vull entendre’ls.

Però recordeu sempre, que el govern, sigui el que sigui el seu color, tot ho fa pel nostre bé.

¡Perquè ens estimen!. No ho dubteu mai. La setmana que be potser parlaré del govern. O no. A mi, encara que parli a vegades amb un to d'humor (negre), sincerament tot em fot pena i una mica de fàstic, o les dues coses. I a vostès?. Triïn.

*"Si son roses floriran" a un gran home, un bon escriptor, en Manuel de Pedrolo

Autor: JOAQUIM_P
JOAQUIM_P

https://gironanoticies.com/noticia/15877-si-son-roses-floriran.htm